

Yargıtay 11. CD E.2026/982 K.2026/6480 (15.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2026/982 E. , 2026/6480 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2024/350 E., 2024/508 K.

SUÇ : Bilişim sistemlerinin, banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık

İNCELEME KONUSU

KARAR : Mahkûmiyet

KANUN YARARINA BOZMA

YOLUNA BAŞVURAN : Adalet Bakanlığının istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : İlgili kararın kanun yararına bozulması

Nevşehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin, 26.12.2024 tarihli ve 2024/350 Esas, 2024/508 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında bilişim sistemlerinin banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik, Adalet Bakanlığının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 309/1. maddesi uyarınca, 16.01.2026 tarihli ve 2025/17272 sayılı evrakı ile kanun yararına bozma istemine istinaden düzenlenen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 30.01.2026 tarihli ve KYB-2026/12394 sayılı Tebliğnamesi ile dava dosyası Daireye gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İSTEM

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 30.01.2026 tarihli ve KYB-2026/12394 sayılı kanun yararına bozma isteminin;

"Dosya kapsamına göre, sanık hakkında nitelikli dolandırıcılık suçundan kurulan hükmün 1, 2 ve 3. satırlarında "Sanığın üzerine atılı "Nitelikli Dolandırıcılık" suçunu işlediği sabit olduğundan, 5237 s. TCK'nın 61. maddesi gereğince suçun işleniş biçimi, suçun işlenmesinde kullanılan araçlar, suçun konusunun önem ve değeri, meydana gelen zararın miktarı, sanığın güttüğü amaç ve saiki göz önüne alınarak, eylemine uyan 5237 s. TCK'nın 158/1-F-son maddesi uyarınca sanığın takdiren ve teşdiden 4 yıl 6 ay hapis ve 8550 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına,

-Sanığın bir suç işleme kararının icrası kapsamında, değişik zamanlarda aynı suçu birden fazla kez işlediği anlaşıldığından 5237 Sayılı TCK'nın 43/1. maddesi gereğince cezasında takdiren 1/4 oranında arttırım yapılarak 5 yıl 7 ay 15 gün hapis ve 10687 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına,

-Sanığa verilen cezanın geleceği üzerindeki olası etkileri lehe takdiri indirim nedeni olarak değerlendirilerek TCK'nun 62/1. maddesi gereğince takdiren 1/6 oranında indirilerek sanığın 4 yıl 8 ay 7 gün hapis ve 8905 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına," karar verildiği,

Ancak hüküm kısmının 5. satırında "Sanık hakkında verilen 8905 tam gün adli para cezasının günlüğü, 5237 sayılı TCK'nın 52/1-2 maddesi uyarınca sanığın ekonomik ve diğer şahsi halleri gözönüne alınarak takdiren 20,00 TL olarak belirlenmek suretiyle sanığın

neticeten 3 yıl 4 ay hapis ve 178.100,00 t1 (8905 gün x 20 t1) adli para cezası ile cezalandırılmasına," şeklinde karar verilmek suretiyle hükümde çelişki oluşturulmasında isabet görülmemiştir"

Şeklindeki gerekçeye dayandığı anlaşılmıştır.

II. GEREKÇE

İnceleme konusu dava dosyası değerlendirildiğinde; sanık hakkında bilişim sistemlerinin banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık suçundan hüküm kurulurken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 158/1-f-son , 43, 62. maddeleri uyarınca sonuç cezanın 4 yıl 8 ay 7 gün hapis ve 8905 gün adli para cezası olarak belirlenmesine rağmen, hükmün devamında "sanık hakkında verilen 8905 tam gün adli para cezasının günlüğü, 5237 sayılı Kanun'un 52/1-2 maddesi uyarınca, sanığın ekonomik ve diğer şahsi halleri gözönüne alınarak takdiren 20,00 TL olarak belirlenmek suretiyle, sanığın neticeten 3 yıl 4 ay hapis ve 178.100,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına" denilmek suretiyle hapis cezası yönünden eksik ceza tayin edilmesi Kanun'a aykırı olup kanun yararına bozma talebi yerinde görülmuş, bununla birlikte; Yargıtay Ceza Genel Kurulunun, 08.12.2022 tarihli ve 2018/14-129 Esas, 2022/781 Karar sayılı ilamında yer alan, "...Öte yandan, Ceza Genel Kurulunun 21.11.2006 tarih ve 215-259 sayılı, 02.02.2010 tarih ve 236-12 sayılı kararlarında da vurgulandığı üzere; 5271 sayılı CMK'nın 309. maddesindeki düzenlemeye göre, mahkûmiyet hükmünün kanun yararına bozulması, sanık aleyhine sonuç doğurmamalıdır. Yargıtay, bu durumda hukuka aykırılığa işaret edip aleyhe sonuç doğurmamak üzere hükmü kanun yararına bozmakla yetinmelidir...." şeklindeki açıklamalar doğrultusunda, sanık hakkında kurulan hükmün aleyhe sonuç doğurmamak ve yeniden yargılama yapılmamak üzere bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

III. KARAR

1. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin KABULÜNE,

2. Nevşehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin, 26.12.2024 tarihli ve 2024/350 Esas, 2024/508 Karar sayılı kararının 5271 sayılı Kanun'un 309 uncu maddesinin üçüncü fıkrası gereği, oy birliğiyle, aleyhe sonuç doğurmamak ve yeniden yargılama yapılmamak üzere, KANUN YARARINA BOZULMASINA,

Dava dosyasının, Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

15.06.2026 tarihinde karar verildi.